በወጉ ያላወቅነው የቢቸናው ብርቱ ደራሲ- አውግቸው ተረፌ ፀሐፊ- ጌታ በለጠ ደበበ (ጎጃም፣ ደብረ ማርቆስ)

.....

የኢትዮጵያ ሥነ ፅሑፍ ታሪክ ሲነሳ ጎጃም በመጀመሪያው ረድፍ ላይ ይቀመጣል። ይህ የሆነው ጎጃም የብዙ የሥነ ፅሑፍ ጠብብት እና ሊቃውንት መፍለቂያ በመሆኑ ነው። አጅግ የበዙ የሥነ ፅሑፍ ሰዎች ከትላንት እስከ ዛሬ ከጎጃም ምድር ቢፌልቁም ታሪካቸው በወጉ ተመዝግቦ የሚገኘው የጥቂቶች ብቻ ነው። ለሐገር ታላቅ ውለታ ውለው ያለፉ ገድለ ብዙ ሰዎችን ትውልድ እንዲያውቃቸው ማድረግ የእኔ ዘመን ትውልድ ግዴታ ነው። የዚህ ፅሑፍ ዓላማ በኢየኢትዮጵያ ሥነ ፅሑፍ ታሪክ ውስጥ የራሳቸውን አሻራ ካስቀመጡ ታላላቅ የኪነ ጥበብ ሰዎች መካከል አንዱ ስለሆነው አውግቸው ተረፌ (ጎሩይ ሚናስ) ታሪክ

በጎጃም ክፍለ ሀገር በቢቸና አውራጃ ጨው ሰቅላ ማርያም ቀበሌ ውስጥ በ1942 ዓ/ም አንድ እንቁ እና ብርቱ ደራሲ ተወለደ፡፡ ስሙ ጎሩይ ሚናስ ተባለ፡፡ በልጅነቱ የቤተ ክህነት ትምህርት ጎጃም ውስት ባሉ ታዋቂ ቅኔ ቤቶች እየተዘዋወረ ተምሯል፡፡ጎሩይ ሚናስ አቡኔዳ፣ ቅኔ እስከ ዋዜማ እና ያመ ድጓን ከተማረ በኋላ በድቁና ተቀጥሮ ቤተ ክርስቲያንን አገልግሷል። የቅኔ እውቀቱን ለማሳደግ ጎጃም ውስጥ ዲማ ጊዮርጊስ ከአለቃ ማርቆስ ዘንዳ ተመዘገበ፡፡ ዲማ ጊዮርጊስ አልቆ ቢስ ሊቃውንትን በማፍራት፣ የኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ሐይማት መዲና በመሆን ለረዥም ዓመታት ያገለገለ ቤተክርስቲያን ነው፡፡ ገዳሙ ከጥንት ከእነ አባ ተክለ አልፋ እስክ የእነ አለቃ አያሌው ታምሩ ታሳላቅ የቤተ ክህነት ሊቃውንት ጉባዬ ዘርግተው አስተምረውበታል፡፡ከአራቱ ጉባኤያት (ብሎያት፣

ሐዲሳት፣ መፅሐፍተ ሲቃውንት እና መፅሐፍተ መነኮሳት) በተጨማሪ ቅኔና ዜማ በወጉ ተነግሮበታል፡፡

ወደ ጉዳዬ ልመለስና ኅሩይ ሚናስ ልሳኑ የሚባል ጎንደሬ የቅኔ ቤት ባልንጀራ ነበረው፡፡ ልሳኑ ወደ ዲማ ጊዮርጊስ ከመምጣቱ በፊት አዲስ አበባን ያውቀው ነበር፡፡ በእንድ ወቅት ልሳኑ ኅሩይን አዲስ አበባ ቢኼዱ የተሸለ ትምህርት እንደሚማሩ እና በድቁና ስራተቀዋረው መስራት እንደሚችሉ ነገረው፡፡ ኅሩይ በሃሳቡ ተስማማ፡፡ ሁለቱ የቅኔ ተማሪዎች ደጀን ከተማ ድረስ በእግራቸው ከኼዱ በኋላ ወደ አዲስ አበባ በእግር ለመኼድ አድካሚ ከመሆኑም በላይ ጊዜ የሚወስድ መሆኑን ተገንዝበው የትራስንፖርት ብር ለማግኘት ከደጀን ከተማ ዝቅ ብላ ከምትገኘው ቆላማ ሰፌር ከአርሶ አደሮች ቤት ስለንተ ማርያም አሉ፡፡ የማርያምን ሥም ጦርቶ መጠየቅ (መለመን አይባልም) የቤተ ክህነት ተማሪ ደንብ ነው፡፡ ሥርዓቱን ተንቅቅ አድርጎ የሚያውቀው እና ለቤተክህነት ትምህርት ክብር ያለው የደጀን አርሶ አደር ለእን ኅሩይ ተፕ ሽጠው እንዲጠቀሙ ሰጧቸው፡፡

ከአርሶ አደሮች የተቀበሉትን ዋዋ በመሸዋ ለመኪና የትራንስፖርት የሚሆን ገንዘብ አገኙ፡፡ ለደሳሳ እና ለረዳት የሚከፈለውን ከፍለው በጭነት መኪና አዲስ አበባ ገቡ፡፡አዲስ አበባ ቀጨኔ መድኃኔዓለም አረፉ፡፡ በወቅቱ የቅኔ ተማሪዎችን ለማበረታታት አፈ ንጉስ ነሲቡ የተባሉ ግለሰብ ለተማሪዎች በወር ሦስት ብር እንዲከፈሳቸው ያደርጉ ነበርና ጎሩይ ሚናስም በወር የሚከፈሳቸውን ብር እየተቀበለ ኑሮውን በዚያው አደረገ፡፡

ኅሩይ ወር ጠብቆ የሚያገኛት ሦስት ብር በቁጠባ አሳዲጋት፡፡ በርከት አለች፡፡ኅሩይ ያችን በጊዜ ሂደት የተጠራቀመች ገንዘብ ለአንድ ወዳጁ በአደራ ሰጠው፡፡ ሰውዬው የአደራ ግዴታውን አልተወጣም፡፡የኅሩይን ገንዘብ ይዞ ጎጃም ገባ፡፡ኅሩይ የዋዛ ሰው አይደለምና ተከትሎት ጎጃም ውስጥ ይስጣ ደጀን ተብሎ የሚጠራ ቅኔ ቤት በመኼድ አቤቱታውን ለቅኔ ቤቱ መሪጌታ አቀረበ፡፡ ባለዕዳው መሐሳ ፈፅሞ ከዳ፡፡ በዚህ ጊዜ ኅሩይ ከቤተሰቦቹ የትራንስፖርት ገንዘብ ተቀብሎ ተመልሶ አዲስ አበባ ኼደ፡፡

አሁን እንደ መጀመሪያው ቀጨኔ መድኃኔዓለም አልኼደም፡፡ወደ ቅድስት ማርያም ቤተክርስቲያን በመኼድ ኑሮውን ቢጀምርም ሕይወት ቀላል አልሆነችለትም፡፡ ከቅድሰት ማርያም ቤተክርስቲያን ወዋቶ ብዙ የመከራ ሕይወትን ገፋ፡፡የአዲስ አበባ በረንዳ አዳሪዎችን ተቀላቀለ፡፡ የበረንዳ አዳሪነት ሕይወት ፌታኝ ነው፡፡ ጠኔው፣ እርዛቱ፣ ውሃ ዋሙን አልቻለውም፡፡

አንዳንድ ቀኖች ብሩህ ናቸው፣ የተስፋ ነወብራቅ ይዘው ይዘው ይመጣሉ፡፡ በአንድ ወቅት ጎሩይ የብስራተ ወንኔል ራዲዮ ጣቢያ ሰባኪ ከነበሩት ከአለቃ ነብዬ ልዑል ጋር ተገናኘ፡፡ ጎሩይ ሚናስ በወር 12 የኢትዮጵያ ብር እየተከራለው ለአለቃ ነብዬ ልዑል መፀሐፍ ቅዱስ በማንበብ፣ በመፃፍ እና መንባድ በመምራት በረዳትነት ተቀጠረ።በውሳቸው መሰረት አለቃ ነብዬ ጎሩይን ዘመናዊ ትምህርት ሊያስተምሩት ነበር። ግን አልሆነም። በዚህ ጊዜ አውግቸው ከአለቃ ነብዬ ልዑል ጋር ያለውን ውል በማፍረስ የሐይማት መፅሔት፣ ውዳሴ ማርያም እና ጋዜጣ በማዞር ዘመናዊ ትምህርቱን ቀጠለ። በአስኳላው ትምህርትም ነበዘ፡፡ በ1969 ዓ/ም አስራ ሁለተኛ ክፍል ተራትኖ ወደ ዩኒቨርሲቲ የሚያስገባውን መቁረጫ ነጥብ አመጣ፡፡ በ1970 ዓ/ም ገናውን የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ተቀላቀለ፡፡ይሁንና ከዓመት በላይ መግፋትአልቻለም፡፡ ትምህርቱን እንዳይገፋ ያደረገው ፖለቲካ እንጅ የአቅም ውስንነት አልነበረም፡፡ ነገሩ ወዲህ ነው፡፡ ጎሩይ በውቅቱ የኢህአፓ አባል ስለነበረ "ትምህርት ከድል በኋላ" በሚለው የኢህአፓ ታጋዮች መርህ መሰረት ትምህርቱን አቋርጦ ጀምሮት ወደ ነበረው የሕይወት መስመር ውስጥ ገባ፡፡ መፅሔት፣ የያሎት መፅሐፍት እና ጋዜጣ አዜሪነትን መተዳደሪያው አደረገ፡፡

የዖሎት መፅሐፍት እና ኃዜጣ እያዞሪ ሲሸዋ የነበረው ኅሩይ በጓደኞቹ ሃሳብ አምቄነት አንደ ቦታ ሆኖ ልብ ወለድ እና ሌሎች መፅሐፍትን መሸዋ ጀመረ፡፡ አሁን መደበኛ የመፀሐፍ ነጋዴ ሆኗል፡፡ የመፅሐፍ ንግዱ ሌላ የሕይወት መስመር አሳዬው፡፡ብዙ የሐገር ውስዋ እና የውጭ መፅሃፍትን አነበበ፡፡ታላቁን ደራሲ ስብሃት ገ/እግዚያብሔርንም የተዋወቀው በዚህ ወቅት ነበር፡፡ከደራሲ ስብሃት ጋር የጠበቀ ወዳጅነት መሰረቱ፡፡ መፅሐፍ ነጋዴ የነበረው ኅሩይ ሚናስ ደራሲ ሆነ፡፡ ወይ አዲስ አበባ የሚለውን መፅሐፍ አውግቸው ተረፌ በሚል የብዕር ሥም በየካቲት መፅሔት ላይ ወዋቶ ለንባብ በቃ፡፡ የትውልድ ሥሙን ትቶ ለምን በብዕር ሥም እንደፃፌ ሲጠየቅ "መፅሐፍ አዟሪ ስለነበርሁ ሰዎች ይተርቡኛል (በአራዳዎች አነጋገር ይፎግሩኛል ማለት ነው) ብዬ ነው" ሲል በሽገር ኤፍ

ኤም ከጋዜጠኛ መዓዛ ብሩ ሲያወጋ ሰምቸዋለሁ፡፡ በዚያም አለ በዚህ አሁን ጎሩይ ደራሲ ነው፡፡ ከእዚህ በኋላ ራሱ በመረጠው ሥም አውግቸው ተረፌ እያልሁ እቀዋሳለሁ፡፡

"ወይ አዲስ አበባ" የተሰኘውን ድርሰት ካሳተመ በ34 "አንወተቴ" እና "እያስመዘከብኩ ነው" የሚሉትን ሁለት ድርሰቶች እንዲያትሙለት አታሚ ደርጅቶችን ቢጠይቃቸው ሁለቱም በዘመኑ የነበረውን የሳንሱርን ሕግ ማለፍ ባለመቻላቸው የህትመት ብርሃን ተነፌጉ፡፡በዚህም አውግቸው ተበሳጨ፡፡የአዕምሮ እክል የገጠመውም በዚህ መነሻነት ነው፡፡ድ.ኃሜ መፀሐፍ መፃፍ እንደሌለበት ራሱን አሳመነ፡፡ ሙሉ ትኩረቱን መፅህፍ ንግድ እና ንባብ ላይ አደረገ፡፡ ደራሲ ስብሃትን ተዋውቆ ስለነበረ በእንግሊዝኛ ቋንቋ የተፃፉ መፅሐፍትን እሳደደ ማነበቡን ተያያዘው፡፡ ከዓመት በኋላ ሌላ የዕድል ብርሃን ወደ አውግቸው ተረፌ መጣች፡፡ ከታላቁ ደራሲ እና ጋዜጠኛ ዳኛቸው ወርቁ ጋር ተገናኙ፡፡ ደራሲ እና ጋዜጠኛ ዳኛቸው ወርቁ በወቅቱ የኩራዝ አሳታሚ ድርጅት የቦርድ አባል ነበሩ፡፡ የአውግቸውን የስነ ፅሑፍ እውቀት የተረዱት ዳኛቸው ወርቁ አውግቸውን ኩራዝ ማተሚያ ድርጅት በመጽሐፍ አርታኢነት አስቀጠፍት፡፡ ለብዙ የድርሰት ሥራዎችም የአርትኦት ሥራ ሰራ፡፡ በዚህ ደርጅት ውስጥ እንዳለ "የአንገት ኔሙ" እና ሌሎችን የትርጉም ሥራችን ሰርቶ ለህትመት አበቃ፡፡ አሁን የተዋጣለት ደራሲ እና ተርጓሚ ሆኗል፡፡

ባሻዬ እስኪ ትቂት የደራሲውን ሥራዎች በመጠኑ እንቃኝ። ደራሲው ከሃያ በላይ ድርሰት እና የትርጉም ሥራችን ሰርቷል። ባይተዋር፣ ንፁህ ፍቅር፣ ደመኛው ሙሽራ፣ አንድ ሽ አንድ ተረቶች፣ የቀልዶች ማዕበል፣ ጣፋቄ የግሪም ተረቶች፣ ጩቤው፣ የፕሮፌሰሩ ልጆች ፣ የትውልድ አልቂት፣ የአማልዕክትና ጀግኖች ታሪክ፣ ስለሽና ስምንተኛው ሽህ፣ የግሪን ተረቶች፣ የህንድ ተረቶች፣ ቤቱ፣ የፍቅር ትንሳኤ፣ አስደናቂ የአለም ምርጥ ተረቶች ከአውግቸው ሥራዎች መካከል ናቸው። መከራና ችግርን ተጋፍጦ ይኼንን ሁሉ ሥራ መስራት የሚደንቅ ነው። ከአውግቸው ወጪ ማን ሊያደርገው ይችላል? ማንም።

አውግቸው "እያስመዘገብኩ ነው" በሚለው ሥራው በደርግ ዘመን ሲነገር ቀርቶ ሊታሰብ የማያችለውን የዘመኑን አገዛዝ ነውረኝነት በድንቅ ቃላት አሽሞንሙኖ ኮንኗል፡፡ ሰውዬው ደፋር ነው፡፡ የአቢዮት ጠባዎችን ሕገ ወጥነት በሺጋ ብዕሩ ሞግቷል፡፡ የቀበሌ ሰራቶኞችን ፍሬ አልባ ስበሰባ ወዳጅነት እና ሕዝባዊ ወገንተንነት ማጣት አሳይቷል፡፡ በዘመን "ወይ አዲስ አበባ" በሚለው የአጫጭር የልብ ወለዶች ስብስበ ሥራው ብዙ ማህበራዊ ኩንቶችን ነካክቷል፡፡ በተለይም ትኩረት ያለተሰጣቸው የከተማይቱ በረንዳ አዳሪ ዜጎችን ሕይወት ግልጥ አድርጎ አሳይቷል፡፡ በአንድ ወቅት ከበረንዳ አዳሪዎች መካከል አንዱ ሞቶ በመገኘቱ ወደ እስር ቤት የተወሰደው ገፀ ባህርይ እስር ቤቱን በእጅጉ ይወደዋል፡፡ ነገር ግን ታሳሪው የወንጀሉ አድራጊ መሆኑ በማስረጃ ባለመረጋገጡ ዳኛው ነጻ ብሎ አሰናበተው፡፡ ታሳሪው ከፋው፡፡ ያንን ውርጭ(ብርድ) እና ርሃብ ደጋሜ ለመጋልጥ ማሰቡ ደከመው፡፡ ታሳሪው "ፖሊስ እንደ መልዕክ ሆኖ እስር ቤት ጨመረኝ፤ዳኛው ግን እንደ ሰይጣን ሆኖ ንፁህ ነው፤ ወንጀሉ ላይ የለበትም ብሎ አባረረኝ፡፡"ሲል የበረንዳ አዳሪዎች ህይወት ምንኛ የከፋ መሆኑን አሳይቷል፡፡

የአውግቸው ተረል ሌላው ሥራው "እብዱ"የተሰኘ ነው:: ይኼንን ድርስት የጻልው የአዕምሮ እክል ደርሶበት ከተሸለው በኋላ ነው፡፡ድርስቱ በአዕምሮ ህመም የህክምና ባለሙያዎች ዘንድ ጠቃሚነቱ የጎላ ነው፡፡ድርሽጹ ብበዙ ተወዷል፡፡ አውግቸው ተረልን "እብዱ"የተሰኘ ድርስት ለማሰብ አማኑኤል ሆስፒታል ደራሲው ሲታከምበት የቆዬውን አንድ ህንፃ በሥሙ ሰይመውለታል፡፡ በህመም ውስጥ ሆኖ ሳይሰለቹ እና ሳይታክቱ የድርስት ሥራ መስራቱ ልዩ ያደርገዋል፡፡ አውግቸው እውነትም ልዩ ነው፡፡

ደራሲ አውገቸው ተረፌ "ማሞ ቢጩ" በተሰኘ ሥራው የሱስን አደገኛነት ለትውልድ አበክሮ አስተምሯል፡፡በዚህ ድርሰት መጠጥን ጨምሮ ማንኛውም ሱስ አምጭ ነገሮች በደስታ ተጀምረው ልንወጣው የማንችለው አዙሪት ውስጥ ሊከቱን እንደሚችሉ እያዋዛ አስተምሮናል፡፡

አውግቸው ከአልፎ አልፎ ከሚነሳበት ህመሙ በስተቀር ከሰዎች ጋር ተግባብቶ የሚያስኖር ጥሩ ጠባይ ነበረው ይባሳል፡፡ባሴ ሐብቴ ከሚባል የጎጃም ተወሳጅ እና ድንቅ ደራሲ ጋር ለረዥም ዓመታት በደባልነት አብረው ኖረዋል፡፡ ባሴ ሐብቴ ማለት የጋዜጠኛ እና ደራሲ ስንዱ አበበ የአንድ ዘመን የፍቅር ጓደኛ ነበር፡፡ አሁን በሕይወት የለም፡፡ነፍስ ይማር!! በኢትዮጵያ በየዓመቱ የሚካኼደው 4ተኛው የበን ሰው ሽልማት ንሐሴ 28 ቀን 2008 ዓ/ም በአቤል ሲኒማ ተከናውኗል፡፡ በዕለቱ ደራሲ አውግቸው ተረፌበሥን ዕሑፍ ዘርፍ ለአገርና ለህዝብ ሳበረከተው ታላቅ አስተዋዕኦ በኪን ጥበብ (ድርሰት) ዘርፍ የ2008 ዓ.ም የበን ሰው ሽልማት አሸናፊ ሆኖ ሽልማቱን ከደራሲ አያልንህ ሙላቱ እጅ ተቀብሷል፡፡ መሸለሙ ተገቢ ነው፡፡ ደራሲ ዶክተር እንዳለጌታ ከበደ አውግቸው ተረፌን "ዕፌነው የማያልቅብን አውግተነው የሚተርፍብን አይነት ሰው ነው" ሲል ይገልፀዋል፡፡

የዶራሲ አውግቸው ተረፌ የትዳር እና የቤተሰብ ሁኔታ በተመለከተ በ1969 ዓ/ም ጎጃም ቤተሰብ ጥየቃ እንዶኼዶ ቤተሰቦቹ የመጀመሪያው የሆነችውን ሚስቱን ዳሩት፡፡ትዳራቸው ለአመት ብቻ ነበር የዘለቀው፡፡በኋላ በ1987 ዓ/ም ሁለተኛ ሚስቱን አገባ፡፡ልጆችንም ወለዶ፡፡አውግቸው የጋራ መኖሪያ ቤት (ኮንዶሚኒዬም) ቤት ዶርሶት ቃሊቲ ገላን ኮንዶሚኒየም ሲኖር ቆይቶ ሞት የሰው ልጅ ሁሉ የማይቀር ዕዳ በመሆኑ ያ ታላቅ የኪን ጥበብ ሰው ሰኔ 10/2011 ዓ.ም ከዚህ ዓለም በሞት ተለየ፡፡